

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 6den MAART 1841.

N. 10.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 February 1841.

ALZOO de persoon van **RACHEL ABELMONTE** zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie verwoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavin **GEERTRUIDA**, oud 23 jaren, dochter van **MARIA**, en hare kinderen **PERIANDO**, oud 5 jaren, en **BELMON**, oud 2 jaren, haar in eigendom aankomende, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao, Breede Straat No. 97,
den 16 February 1840.

INGEVOEGE autorisatie van den Heer Gezaghebber van de kolonie Curaçao, in dato 12 February ll. No. 65, als gerechtigd verklaard zynde tot de uitoefening der burgerlyke Genees en Heelkunde, zoo heeft de ondergeteekende de eer zich in het vertrouwen van het geëerde publiek als zoodanig aan te bevelen; tevens hierby te kennen gevende, dat een ieder zich by hem voor Genees en Heelkundige hulp kan verbinden, waarvan de voorwaarden ten zynen huize zyn te bekomen.

C. H. JONCKHEER.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt hierby bekend, dat hy van voornemen is binnen kort, van deze kolonie naar Suriname, voor rekening van den Heer **Jb. BENNEBROEK EVERTSZ** te vervoeren, de navolgende slaven:

THEODORUS, oud 20 jaren, zoon van **GRACIA**.

JUAN, 13 jaren, zoon van **MARIA HENRIETTA**.

JEAN, 12 jaren, zoon van **DOROTHEA**.

Curaçao den 25 February 1841.

I. H. DE MUNCK.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 26 February 1841.

DE ondergeteekende, in kwaliteit als usufructuaire erfgenaam van wylen den Heer **JEAN VENCE**, overleden te Bordeaux, en daartoe behoorlyk gekwalificeerd zynde, zal op Maandag, den 8 Maart, in het beneden lokaal van het Weeskamers gebouw, openlyk aan den meestbiedende verkoopen:

EEN STUK GRONDS, met de opstaltingen van een Woonhuis, Regenbak en verdere gebouwen, bekend onder den naam van **MONTET**, gelegen aan de Overzyde dezer haven, aan den Noord oost hoek van het Schottegat, belendende benoorden en beoosten de gronden van Cortyn.

MARIA ELEONORA GERALDINO.

Men leest in het gentsche *Kunst- en Letterblad*:—"Hoe onregtvaardig het voordeel is van sommigen tegen de moedertaal, als of zy voor den beschaafden stand onhandelbaar en in de hooge kringen geheel verworpen was, bewyst het diner, hetwelk Zaterdag 17 October, by Z. Exc. den baron Falck heeft plaats gehad, en waarop, behalven verscheiden geleerden, hooge geestelyken en ambtenaren, de gezant van het hof van Denemarken, verscheiden legatie-secretarissen, twee belgische ministers en de secretaris des konings zich bevonden. De gezant van Noord-Nederland heeft zyne gasten in het nederduitsch onvangen, en geene andere taal is er gebezigd geweest."

Wy lezen in het *Journal de la Haye* het volgende:—"De heer Magnée, schoon-schryver van Z. M., welke zich by de corporsen grenadiers en jagers, te 'sGravenhage in garnizoen, verbonden had, de slechte schryfhand in 20 lessen te verbeteren, heeft zyne laatste les gegeven. De HH. kolonels der corporsen en een groot aantal officieren hebben het schrift van dertig onderofficiëren, korperaals en soldaten, aan de leiding van den heer Magnée toevertrouwd, op de twintigste les vergeleken met hun oorspronkelyk schrift. Allen hebben de onbetwistbare vorderingen zyner kweekelingen erkend en de deugzaamheid der leerwyze, waarvan dezelve het gevolg zyn. Getuigschriften, wegens de wezenlykheid der daadzaken, zyn door de militaire overheden aan den heer Magnée afgegeven; derzelver inhoud vereert evenzeer den regtvaardigen en onpartydigen geest van den steller, als den yver en het talent van hem voor wien zy bestemd zyn.

"Men verzekert, dat Z. Exc. de minister directeur-generaal van oorlog den schoon-schryver van Z. M. op nieuw de zending, die hy in 1830 had erlangd, zal opdragen, namelyk, zich te begeven in alle de divisien des ryks."

AMSTERDAM, 30 Oct. In de maatschappij *Doctrina et Amicitia* hier ter stede hebben de leden gisteren avond met genoegen het model van een scheepje, dat door eene schroef van Archimedes wordt voortgestuwd, in volle werking gezien. De afmetingen waren zoodanig, dat het ook op ondiepe wateren kan gebezigd worden, en dus voor ons land doelmatig is ingerigt.—Men heeft by de zamenstelling overigens in alles de proportien met de engelsche boot, die in September ll. hier geweest is, zoo veel mogelyk behouden, want door het zien van dat vaartuig is de directeur van het kabinet op de gedachte gekomen, hetzelfde te vervaardigen. Het model is lang 54, breed op de waterlyn 10 en hoog 8 duim nederl., en plat van bodem; de diameter van de schroef 3 duim nederl., en de beweging aangebragt door eene gespannen veer; hetzelfde verkreeg daardoor eenen tamelyk snellen gang.

WEENEN, 16 Nov.—Een maagdenroof, welke alhier des avonds in de voorsteden plaats heeft, is het onderwerp van alle gesprekken. Het is eene zeldzame misdaad, welke nog met eenen sluijer bedekt is. Volgens eene bekendmaking, zyn er reeds 16 meisjes op deze wyze verdwenen; men zegt, dat dit getal met anderen vermeerderd is. De politie is zeer werkzaam, om deze roovery tegen te gaan, doch heeft de daders nog niet kunnen opsporen; sterke patrouilles doortrekken den geheelen nacht de straten. Men zegt, dat men de meisjes een pleister op den mond legt, om het schreeuwen te beletten, en men haar met een wagen wegvoert.

WEENEN, 18 Nov. Uit Triest hebben wy berichten tot 15 November, verslag gevende van eene verschrikkelyke aardbeving, welke het eiland Zante geteisterd heeft. Van den 28 tot den 30 October werden 48 schokken gevoeld, van welke er een, des morgens 10 ure, op den 30, zoo geweldig was, dat vele gebouwen ineenstortten; geen enkel huis bleef onbeschadigd. Meer dan 50 menschen, meest bejaarde mannen en zwangere vrouwen, die niet spoedig de huizen konden verlaten, zyn verpletterd. De schade in de stad alleen wordt op 2 millioen daalders berekend.—De verwoestingen op het platte land zyn nog niet bekend. De verwoesting is algemeen. De gouverneur (een Engelschman, daar Zante een der Ionische eilanden is en aan Engeland behoort) heeft 18,000 daalders aan de ongelukkige bewoners doen uitdeelen en 200,000 daalders aan andere bewoners ter leen verstrekt, om hen in hun ongeluk te helpen. Uit Korfu waren reeds verscheidene ingenieurs en bouwmeesters aangekomen, om de herstelling der stad te bespoedigen. Voorloopig woonden de inwoners in tenten, die overal zyn opgeslagen.

PARYS, 24 Nov. Ook in Italië zyn de rivieren buiten hare oevers getreden en hebben hier en daar schade aangerigt.

—Heden morgen leest men in een dagblad: Men verzekert, dat het uitstellen der regtspraak over *Darmès* veroorzaakt wordt door eene menigte van ontdekkingen, welke hy zoude hebben gedaan in de hoop om alzoo gratie te bekomen. Ten gevolge van die verklaringen, zoude men op het spoor zyn van een zeker getal medeplichtigen.

—De beruchte *Lamennais*, schryver van het werkje: *De Regering en het Land*, is by afwezigheid veroordeeld tot 2 jaren gevangenis en 5000 fr. boete.

—Volgens berichten uit Spanje blyft de jonge koningin zeer treurig om het scheiden van hare moeder. Het regentschap spaart geene moeite om haar te troosten en hare moeder, ja hare geheele familie te doen vergeten, en is ten uiterste omzigtig om lieden tot haar toe te laten, welke in naauwe betrekking tot de ex-regentes *Christine* staan. Men verzekert, dat *Espartero* binnen kort zich naar het leger zoude begeven, om de geestdrift voor hem op te wekken; ook zegt men, dat hy Bilbao zoude bezoeken, ten einde zich van de ware bedoelingen der Basken te overtuigen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Maart 1841.

ALZOO de Heer A. L. S. MULLER, eigenaar der plantagie SIBERIE, zich by rekweste tot den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft gerigt, met verzoek dat hem vergunning moge verleend worden, om zyne aan den noordelyken oever van het binnenwater van St. Marie gelegene zoutpannen, ten zuiden, door afsluiting van water uitleggen, en het Bestuur dezer kolonie, alvorens daarop te disponeren, aan de genen, die vermeenen mogten zich met ~~regt~~ tegen opgemeld verzoek te kunnen verzetten, daartoe de gelegenheid wil geven, zoo worden al de genen, die in zoodanig geval verkeerren, by deze opgeroepen om zich uiterlyk binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de Curaçaosche Courant zal zyn geplaatst, in geschrifte, vry van zegel, met overlegging van authentieke stukken aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie te adresseren. Zullende, na verloop van dien termyn, op het voorschrevene verzoek van den Heer A. L. S. MULLER worden beschikt, zoo als het Bestuur in billykheid zal vermeenen te behooren.

Voorts wordt aan belanghebbenden bekend gemaakt, dat voor dezelve ter Koloniale Secretary dezes eilands ter visie ligt, eene figurative schets of teekening, bevattende de ligging en uitgestrektheid van het afgebakende en opgemeten gedeelte van het binnenwater voormeld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Maart 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 13 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden Srys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Agustin Marca.	Dorothea M. Cohen.
Angelista Cuen.	Moa. de Dd. C. Henriquez.
Joanita Mate.	Elias Brandao.
Clementina Besen.	B. Suarez.
Mordy. A. Correa.	Meriam Ezra.
Jacob Moreno.	Rachel Cardoze.
Isaac R. Mendes.	S. L. Maduro Jr.
Cicila Leite.	Cicila Sestina Modouro.
Maria L. Duyve.	Maria Riechal Lagoona.

Curaçao den 5 Maart 1841.
De Commiss. belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende zal op Vrydag, des voordenmiddags te 10 ure, ten zynen pakhuize in de Heere Straat No. 28, by publieke opveiling aan den meest biedende doen verkoopen:

Een assortement drooge goederen, Porcelein, Glaswerk, Provisie, Rode wyn in kisten van 12 flesschen, Kalk, Sparren, enz.

Curaçao den 5 Maart 1841.

J. J. POOL.

OPROEPING.

DE ondergeteekende als de eenige erfgename van JAN FREDERIK TAPPER, alhier gewoond en op den 20 December jl. overleden, roept by deze op al degenen, die vermeenen mogten iets te vorderen te hebben tegen den Boedel van gemelden J. F. TAPPER om in den loop dezer maand hunne rekeningen of pretentien, met behoorlyke bewyzen daarvan, by haar in te leveren.

MARIA MAGDALENA LAMBERT.
Curaçao den 1 Maart 1841.

THE public is hereby warned against trusting the crew of the American brig CADMUS, S. TUCKER Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the said Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.

Curaçao, 1st March 1841.

TEATRO.

EL infrascrito, hallandose con vivos deseos de manifestar á este respetable público las pruebas nada equívocas de su agradecimiento por los incesables aplausos, que de la concurrencia en su segunda función ha obtenido, no puede sino dar la tercera, disponiendola de la manera siguiente: Andar en la maroma dando un famoso vuelo de pecho cincuenta varas distante i veinticuatro de altura; un famoso equilibrio de cinco mesas con veinticuatro vasos; un arco de fuego en una mano i una pistola en la otra haciendo muchas suertes de gusto, que indubitablemente se lisongearán del agrado de un público respetable, cuya inestimable asistencia le será muy grata.

Curazao 5 de Marzo de 1841.

PEDRO VALENCIA.

El día de la sobre nombrada función será fijado en los carteles.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

M A A R T 1841.

V. M. Zondag den 7 te 9 u. 1 m. 'smorgens.
L. K. Zondag den 14 te 9 u. 43 m. 'savonds.
N. M. Maandag den 22 te 10 u. 0 m. 'savonds.
E. K. Maandag den 29 te 10 u. 23 m. 'savonds.

Verleden Zaterdag, den 27 February, is Z. M. Brik MERKUR, gekommandeerd door den Kapitein ter zee H. KETSJEN, van Rio de la Hacha binnen deze haven aangekomen.

Het is heden vyfentwintig jaren, dat Z. M. lineschip DE PRINS VAN ORANJE, gekommandeerd door den kapitein ter zee LEWE VAN ADUARD, van deze haven naar het eiland Jamaica is vertrokken, aan boord hebbende Z. E. den Generaal Majoor JOHN LE COUTEUR, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, hoogdeszelfs familie, het toenmalige britsche garnizoen en eenige civile ambtenaren van dit eiland.

Verleden Donderdag is dus een vierde eeuw verlopen der overname door de Hollanders van dit eiland. Een ieder die dat tydstip beleefd heeft, zal zich te binnen brengen hoe aandoenelyk, hoe verblydend het oogenblik was, toen de engelsche vlag nedergehaald en de hollandsche vlag geheeschen werd. Hoe blyde waren toen de vooruitzigten! By het wederzien van de geliefkoosde voorouderlyke vlag, onder dewelke deze kolonie eenmaal zoo welvarend is geweest, herleefde de hoop op eene gelukvolle toekomst. Wy herinneren ons hoe vreugdevol deze dag is gevierd geworden.

De blyde vooruitzigten zyn ongelukkiglyk niet verwezenlykt geworden; inwendige en uitwendige omstandigheden hebben de hoop verrydeld. De groote omwenteling op de over ons liggende vaste kust van Zuid Amerika heeft eene groote verandering in het handels verkeer van dit eiland te weeg gebragt en aanhoudend aan deszelfs verval medegewerkt; de achterenvolgende mislukte oogst van de jaren 1819 tot 1826 en die van 1828 op 1829 heeft de meeste landbouwers ten gronde geholpen. Al hetgeen zy van vroegere welvaart overgehouden hebben, moest verkocht worden om mais te koopen. In de laatste jaren is hierby nog gekomen de groote daling in den prys van het vee, welke, gevoegd by de volkomene mislukte oogst, vele planters in dit jaar, in de diepste ellende zal storten. Elk slecht jaar als dit, waarin zelfs geen plantzaad noch maisstokken voor voeder van het vee ingeoogst wordt, zet een aantal menschen uit hun manier van bestaan en ondermynt de algemeene welvaart van het land.

Geen menschelyk vermogen is instaat dit onheil van ons afte weren. Wy hebben gezien, dat het aan de pogingen van het bestuur dezer kolonie, noch aan den goeden wil van onze geëerbiedigden Koning Willem I ontbroken heeft om den toestand van dit eiland te verbeteren; al deze pogingen hebben echter slechts tot een verzachtend middel gestrekt; de kwaal is niet te genezen geweest. Wie kan den sedert 1816 allengs van hier geweken handel doen terug keeren? wie kan aanhoudend goede oogstjaren geven? Onze eenigste hoop be-

staat thans in de toenemende welvaart van het moederland, dat door de uitbreiding van deszelfs handelsbetrekkingen met de Zuid Amerikansche Staten de gunstige ligging en ruime en veilige haven van Curaçao iets gunstig voor hetzelve kunnen be werken. Onze hoop bestaat ook in de onvermoeide poging van den Heer Gezaghebber der kolonie, die, wanneer er iets ten voordeele van de kolonie kan gedaan worden, hetzy in den handel of in den landbouw, niet ongedaan zal laten.

Wy moeten daarom wenschen Nederland weder in denzelfden bloeienden staat te zien, als toen hetzelve de beheerscher der zee was; deszelfs voorspoed zal niet nalaten een gunstigen invloed op de kolonien uitte oefenen; wy moeten ook wenschen voor de welvaart en voortdurende gezondheid van onze Gezaghebber en dat hoogdeszelfs pogingen met den besten uitslag mogen bekroond worden. Dit wenschen wy van harte.

Uit brieven van St. Martin tot den 9 February, vernemen wy, dat er aldaar op den 22 January een storm heeft gewaaid. In de week daaropvolgende zyn verscheidene ontmastte schepen voorby dat eiland gezeild. Te St. Bart is een fransch driemast schip, zonder masten, met 5 voeten water in het ruim, geladen met W. I. producten, aangekomen; hetgeen de veronderstelling moet doen ontstaan, dat er op de bovenwinds eilanden een hevige storm heeft gewoed. De St. Thomas Couranten bevatten echter niets hiervan.

De koorts heerschte nog by voortdurend te St. Bart, en de sterfte was er dermate, dat men soms niemand vinden kon om graven te maken, zoo dat de lyken onbegraven bleven liggen. Het was er zeer akeelig; na zons ondergang zag men niemand buiten huis, uit vrees voor den invloed der avondlucht. De droogte heeft er ook sterk geheerscht, zoodanig dat in de maand February reeds de zoutpannen begonnen te zetten, iets dat by menschen geheugen nooit gebeurd is.

De jongste ontvangene londensche Couranten loopen tot den 15 January. De overland mail van Indiën kwam op den 2 January te Marseille aan. By deze gelegenheid heeft men te Londen brieven en Couranten van Bombay tot den 1 December ontvangen, berigten uit Alexandriën tot den 24 en brieven en Couranten van Malta tot den 28. De overtocht van Bombay naar Londen is ditmaal geschied in minder dan 36 dagen.

De berigten uit China zyn noch duidelyk noch samenhangend, maar eerder tegenstrydig. Het volgende is een beknopt verhaal, hetwelk men van de gebeurtenissen aldaar geeft:—

Korten tyd na de verovering van Chusan, ging Admiraal Elliot de rivier Peiho opzeilen en ontmoette een Mandaryn van den derden rang van het chineesche ryk.—Andere berigten vermelden, dat hy den keizer zelve te gemoet gekomen was, terwyl anderen verhalen, dat hy tot Pekin was gereisd en een gehoor had by den Keizer.—De Admiraal kwam op den 9 Augustus aan den mond van de rivier Peiho met de schepen Wellesley, Blonde, Modeste, Volage, Pylades, de stoomboot Madagascar en de transportschepen Ernaud en Malcolm.—Op den 11 ging kapitein Elliot de rivier op met de stoomboot en de sloepen van al de oorlogschepen, welke aan den mond van de rivier lagen, allen bemand en gewapend; aan de bar gekomen zynde, liet de stoomboot het anker vallen, en de sloepen vervolgden de reis met de vredes vlag op; by derzelver aankomst vóór de forten, kwam een Mandaryns boot hen te gemoet en ontving den brief van den Admiraal; en na verloop van zes dagen werd er een antwoord ontvangen, bevattende, dat de keizer tien dagen vorderde om den inhoud des briefs in overweging te nemen. Deze vordering werd toegestaan. Volgens de geloofwaardigste berigten, betreffende China, had er na verloop der 10 dagen eene byeenkomst plaats tusschen kapitein Elliot, (de Admiraal zoude geweigerd hebben er tegenwoordig te zyn), en Che-shan, den keizerlyken commissaris, die de derde per-

soon is in het ryk, dat is: een mandarin van de eerste klasse met roode knopen.

De uitkomst van deze byeenkomst zoude geweest zyn: dat de keizer 3,000,000 ponden sterling aan de Engelschen zal betalen voor de oorlogs kosten. Andere berichten zeggen, dat de keizer 2,000,000 p. s. heeft gegeven als schadeloosstelling voor de vernielde opium en 1,000,000 p. s. voor de oorlogs kosten. De keizer zoude zelve de vredelievendste gezindheid jegens de Engelschen uitgedrukt hebben. Volgens anderen zoude hy zulks door zyn Mandaryn aan den Admiraal hebben laten doen. Hy zoude ook afgekeurd hebben alles, wat de commissaris Lin heeft gedaan en wilde dezen commissaris aan de Engelschen overgeven, ten einde met hem naar verkiezing te handelen. Er zoude twee commissarissen naar Canton of naar Ningpo gezonden worden met volle magt om een tractaat te sluiten. Chusan zal door de Engelschen in het bezit gehouden worden, tot dat het tractaat is bekrachtigd geworden.

Vóór den 15 October zouden de schepen niet naar het zuiden kunnen stevenen. Op den 30 September zoude de Admiraal van Chusan naar Ningpo vertrekken. De keizer zoude zeer gebedgd zyn over de bezitting van Chusan. Zyne minister zoude aangemerkt hebben: "dat het bezoek van den Admiraal den aanmarsch van kloeke soldaten om het eiland te heroveren, had voorgelopen."

Er heerschte zware ziekte op Chusan. Men zegt, dat het eiland zeer ongezond is. Opium was zeer gevraagd aan de kust van China. Men bood van 900 tot 1000 p. s. voor de kist.

De jongste berichten uit Macao waren slechts tot den 22 Augustus. Het schynt, dat een zeker heer F. Stanton, diensdoende kapellaan te Macao, was gaan baden en buiten het gebied van Portugal, dat hy door de Chinezen werd aangegrepen en te Canton gebragt. De britsche gezagvoerder aldaar eischte hem van Lin af, en in stede van hem aftegeven, liet hy de forten en een blokhuis aldaar versterken. Kapitein Smith, de bevelhebber over de zeemagt aldaar zyn voornemen willende vermelden, kwam met zyne schepen dicht by de wal en beschoot het fort deelyk, sparende echter eenigzins het blokhuis: om dat hetzelfde op neutraal gebied stond; hierop landde hy de mariniers en de vrywilligen en verstrooide de Chinezen in alle rigtingen.

Te Malacca had men het bericht ontvangen, dat de engelsche zeemagt den doortogt van Bocca Tigris gedwongen, de forten aldaar had veroverd en naar Canton was opgezeld. Dit bericht vereischt echter bevestiging.

Naar luid van een bericht uit Weenen van den 31 December, geplaatst in de *L'Independant* van Brussel, is de oostersche kwestie geheel ten einde geloopt. Het misverstand, gerezen ten gevolge der overeenkomst tusschen Commodore Napier en Mehemet-Ali is uit den weg geruimd. Mehemet-Ali heeft het erfelyk bezit van het pachaliek van Egypte verkregen. Dit is, zegt men, eene stellige daadzaak. Het besluit van den Divan schynt op den 17 December te zyn genomen. Het erfelyk bezit van het pachaliek van Egypte is verleend geworden op sterk aandringen van de vier mogendheden. Haar gedrag by deze gelegenheid bewyst, dat zy ter goeder trouw handelen en geen inzicht hebben om Frankryk te vernederen.

Uit eene correspondentie tusschen den Minister voor de buitenlandsche zaken van Groot Brittanniën en den Secretaris van de *anti-Slavery Society* blykt het, dat het britsche gouvernement een tractaat met de republiek van Hayti heeft gesloten, tot strekking hebbende de vernietiging van den slaven handel.—*Jamaica Courant*, 10 Feb.

Op den 16 January is te Falmouth eene engelsche brik van Monte Video aangekomen, van welke plaats zy op den 5 November was vertrokken. Dit vaartuig brengt de tyding, dat de Franschen op den 29 October de blokkade van Buenos Ayres hebben ontheven. Op dien dag is er aan boord van de fransche brik *Boulonnais* eene overeenkomst gemaakt tusschen den Admiraal

Mackau en den Secretaris van Staat voor de buitenlandsche zaken van Buenos Ayres, den Heer Felipe Araca, welke overeenkomst door den President Rosas is bekrachtigd en dadelyk naar Monte Video is gezonden geworden.

By deze overeenkomst is bedongen: dat de Franschen de blokkade zullen ontheffen, het eiland Martin Garcia ontruimen, deszelfs vestingwerken herstellen, deszelfs matriel terug geven en de twee Argentynsche oorlogsvaartuigen, welke zy tydens de blokkade veroverd hebben, terug geven; dat de Buenos Ayreanen volle vergiffenis moeten verleenen aan de rebellen, die de Franschen in derzelver krygsverrigtingen behulpzaam zyn geweest, met uitzondering van de tegenwoordige aanvoorders der rebellen; dat de Franschen genieten zullen alle voorregten, welke aan vreemdelingen, die het burgerregt verkregen hebben, verleend worden; en dat al de vorderingen der fransche natie zullen onderworpen worden aan de arbitratie van zes personen, gekozen door beide partyen, met voorbehoud aan den Koning der Franschen om eene derde mogendheid by te roepen, wanneer de arbiters niet overeen kunnen komen. Verder is bepaald, dat Lodewyk Philip de overeenkomst binnen de zes maanden moet bekrachtigen.

Zoodra als de overeenkomst is bekend gemaakt geworden aan de fransche residenten te Monte Video, waren zy uiterst er over verontwaardigd. Zy hebben eene vergadering gehouden en een protest aangeleend tegen die overeenkomst; zy hebben onderscheidene besluiten genomen, afkeurende de bepalingen der overeenkomst, welke zy in een rekest aan de kamer der gedeputeerden ingesloten hebben, verzoekende om de bekrachtiging derzelven voortekomen. Zy zeggen, dat Admiraal Mackau met een gezag onderhandeld heeft, hetwelk geen magt bezit om zulke te doen, en dat de bepalingen der overeenkomst zeer tegen de belangen van de Franschen zyn.

De jongste tydingen, betreffende de krygsverrigtingen der stryden partyen in Nieuw Grenada, komen hierop neder:—

In het begin van January viel eene afdeeling troepen van Bogota, onder Generaal Urdaneta, by verrassing in handen van de federalisten, onder Gonzales, in de provincie Socorro. Urdaneta zelve werd gekwetst en gevangen gemaakt. Generaal Herran, die met 4000 man uit Bogota was getrokken, herstelde het gezag van het gouvernement in de plaatsen, welke hy doortrok, en trok eindelyk de provincie Socorro binnen.

Generaal Carmona, welke te Ocaño was, zond van daar eene depeche aan Generaal Herran, waarin deze aangemaand werd om deszelfs verderen marsch te staken en de souvereiniteit van de noordelyke provincie te erkennen. Generaal Herran schynt dezen brief niet beantwoord te hebben, maar leverde slag aan Gonzales op den 9 January, die 2000 man by een had. Het gevolg hiervan was het verstrooijen der federalisten, welke gedurende dien dag 400 man aan gevangenen verloren hebben, benevens eene hoeveelheid krygsbehoeften; ook bevrydde hy Urdaneta en deszelfs manschappen. De volgende dagen vielen nog meer der federalisten in handen van de constitutionelen, en Herran zette zyn togt voort naar Ocaño, zoo dat men weldra van een treffen tusschen hem en Carmona zal hooren.

Eene andere afdeeling der troepen van Bogota was in aanmarsch tegen de provincie Antioquia, waar zich reeds eene guerrilla ten voordeele van Bogota had gevormd. De zaken der federalisten begonnen derhalve een ongunstigen keer te nemen.

De Courant van Maracaibo behelst een artikel, waarin betoogd wordt, dat het de uitgebannen van Venezuela zyn, die den opstand in de zee provincie van Nieuw Grenada hebben veroorzaakt, en dat hun doel is om, aan het hoofd van den opstand in dezen naburigen staat geplaatst zynde, dezen opstand in hun geboortegrond over te brengen. Deze Courant gaat voort met te zeggen, dat het Congres van dit

jaar het voornemen had om eene amnestie aan de uitgebannen te geven; doch dat deze uitgebannen door hun woelziek gedrag de oorzaak zyn, dat deze amnestie thans tot een meer verwyderd tydstip zal worden uitgesteld.

Op dit artikel is veel aantemerkten, voor eerst: dat indien de amnestie thans ten achteren bleef, omdat een paar der uitgebannen zich thans bemoeid hebben in de onlusten in een naburigen staat, het lot van andere bannelingen, die zich rustig en vreedzaam gedragen hebben, zeer te beklagen zoude zyn, om gestraft te worden wegens staatkundige misdaden van anderen. Ten andere is het te wyten aan het Congres van 1840, dat deze ballingen tot zulk eenen wanhopigen stap zyn gedreven, daar dezelve het ontwerp van amnestie heeft verworpen: omdat het uitvoerend bewind geweigerd heeft zekere geheime correspondentie publiek te maken, waardoor aanzienelyke personen zich zouden gehaat gemaakt hebben. Had men deze correspondentie durven publiek maken, dan zoude er zeker gebleken zyn, dat op het gedrag van eenige der bannelingen niets te zeggen is geweest.

Wanneer de bewindslieden van een staat anderen, die vermeenen even veel regt op het bewind te hebben, voor eeuwig bannen uit hun vaderland, uit hunne bezittingen en uit den schoot hunner huisgezinnen, dan is het natuurlyk, dat deze bannelingen alle pogingen zullen aanwenden om in hun vaderland terug te keeren. De leden van het Congres van 1840, die tegen de amnestie gestemd hebben, zouden, in hetzelfde geval met de uitgebannen verkeerende, even zoo doen als zy.

De volkeren van Oud Europa hebben door eene duurzame ondervinding de nadeelen eener te groote gestrengheid in staatkundige geschillen leeren kennen.—De Nederlandsche geschiedenis strekt hiervan onder anderen ten voorbeeld. Het is den lezer bekend, dat de fransche regering niet lang geleden aan de geschiedschryvers den toegang tot de archieven des ryks heeft open gesteld; hierin heeft men onder anderen gevonden de correspondentie tusschen de bataafsche uitgewekenen te St. Omer en de toenmalige fransche regering. Uit die correspondentie blykt het, dat deze regering onwillig was om aan den Stadhouder van Holland den oorlog te verklaren, daar dezelve reeds met zoo vele buiten en binnenlandsche vyanden te worstelen had; en dat deze oorlogsverklaring slechts heeft plaats gehad op aanhoudend aandringen der uitgewekenen. Ook blykt het uit de rapporten, dat de inval in Holland wegens den slechten toestand van het leger mislukt zoude geweest zyn, zonder de buitengewone sterke vorst van het jaar 1795, waarop men niet had kunnen rekenen, en die maar een toevallig iets is geweest. Uit het bekend worden dezer byzonderheden kan men dus het besluit trekken, dat als de hollandsche regering in 1794 eene amnestie aan de uitgewekenen van 1787 had verleend, de inval der franschen in 1795 niet plaats zoude gehad hebben; een inval aan welker gevolgen Nederland Ceilon, de Kaap, Demerary en andere buitenlandsche bezittingen heeft verloren en zoo vele jaren onder vreemde heerschappy heeft moeten zuchten.

Blykbaar moet het artikel in de Maracaibosche Courant strekken om het Congres van 1841 intenemen tegen de bannelingen en voortekomen, dat hetzelfde geene maatregelen nemen ten gunste derzelven.—Men is er door de ondervinding niet geleerd; men vergeet hoe menigvuldig in nieuwe republieken de kansen zyn voor omkeering van zaken.

Sedert twaalf jaren, dat is sedert president Adams, is de party, welke in America de whig party genoemd wordt, van het bestuur uitgesloten geweest. Behalve dat, verwachten velen groote voordeelen voor den handel van de verkiezing van generaal Harrison. Zyne gevoelens op het onderwerp van den omloop van het geld verschillen hemelsbreed van die van den nu afgetreden president van Buren. Dit onderwerp is de voornaamste staatkundige kwestie, welke de Vereenigde Staten tegenwoordig bezig houdt, en wordt door ieder een beschouwd als eene zaak, waarbij de geheele maatschappij het hoogste belang heeft. De redevoering van den heer Daniel Webster, onlangs te New-York op dit onderwerp gehouden, wordt dus in alle de dagbladen met de meeste uitvoerigheid voor en tegen overwogen. Hy is de voorstander van eenen omloop, bestaande gedeeltelyk uit goud en zilver en gedeeltelyk uit, wat hy noemt, solvent en wel bestuurd papier; hiertoe is noodig het agentschap eener bank; en zoo deze wel bestuurd wordt, zal men vinden, dat het stelsel van gemengd geld het best voldoen zal aan de behoeften van den grooten en kleinen handel. Het stelsel van hen, die uitsluitend het metaal voorstaan, noemt hy een bedrog, en even onmogelyk in de uitvoering als vals in de theorie. In Engeland, waar de meeste koophandel is, is het gebleken, dat het stelsel van gemengd geld het beste is, ofschoon het ook zyne moeilijkheden heeft. Het komt aan het gouvernement toe den omloop van het gemengde geld in onderlinge verhouding te regelen; en daartoe is noodig het bestaan van eene nationale bank, welke banknoten uitgeeft, eene bank van algemeen crediet. Dit laatste is voornamelyk het punt, waarin de partijen, die voor eenen president vechten, het meest verschillen. De party van Buren is de anti-bank, en die van Harrison de pro-bank-party. De redevoering van den heer Webster wordt in allen geval gehouden zeer welsprekend te zyn, en veel licht over het onderwerp te verspreiden. Hy slaat onder anderen voor, dat de dividends van de nationale bank maar tot zekere hoogte zullen kunnen gaan, en dat de overschietende winsten in 's lands kas zullen gestort worden; een maatregel, welke voorzeker van een' heilzamen invloed zoude zyn op het goed en doelmatig bestuur van zulk eene bank. Voorts bevat zyne redevoering eene korte geschiedenis van het bankwezen in America; doch wy hebben niet gevonden, dat hy opgeeft, in welke verhouding het bedrag der banknoten tot dat van het metalen geld in de bank behoort te staan.

Een nieuw incident heeft het chemisch gedeelte van het proces van mevrouw Laffarge nog meer verward. Het is bekend, dat Laffarge in de laatste dagen van zyn leven, toen men, naar de teekens, die zich opdeden, vermoedde, dat hy *arsenicum* had binnen gekregen, zekere hoeveelheid *peroxydum ferri* als tegengift heeft gebruikt. Kortom tyd geleden had zekere geneeskundige, in een der geleerde genootschappen te Parys, medegedeeld, dat hy *arsenicum* had verkregen door het *peroxydum ferri* met den toestel van Marsh te bewerken. De heer Orfila heeft in de vergadering van de *Académie de Médecine* een verslag gelezen, hetwelk hy verzegeld op het bureau van den voorzitter had nedergelegd. In die nota geeft deze beroemde toxicologist verslag, dat hy uit *peroxydum ferri*, van verschillende apothekers te Parys, door middel van den toestel van Marsh, *arsenicum* heeft getrokken. Ten zelfden tyde heeft

de heer Orfila aangenomen, om der academie de onmogelykheid te bewyzen, dat het *arsenicum* in het ligchaam van Laffarge gevonden, aan het hem toegediende *peroxydum ferri* kan worden toegeschreven.

De volgende brief, door den heer Couerbe aan den heer Raspail gezonden, heeft een nieuw licht verspreid over de zaak van mevrouw Laffarge, en zou de zoo beslissende conclusiën in het verslag van den heer Orfila schitterend kunnen wederleggen.

"Mynheer. Ik heb aan de *Revue Scientifique*, ter plaatsing in het nummer van October van dat tydskrift, eenen brief over het *arsenicum* gezonden, waarvan ik de eer heb u een duplicaat aan te bieden, hopende, dat zulks u aangenaam zal zyn, uwe belangstelling wekken en u eenige voor de zaak der ongelukkige Maria Capelle nuttige punten aanbieden. Deze brief bevat drie zaken; 1. Dat, daar ik het menschelyk *arsenicum* heb ontdekt, en den toestand van hetzelfde aangewezen, het van de zyde des heeren Orfila niet braaf gehandeld is, my daarvoor beleedigende woorden toe te voegen. 2. Dat de heer Orfila het daarzyn van de *Calcium arseniaticum* in de beenderen niet heeft aangewezen, en 3. dat de weefsels der longen ook *calcium arseniaticum* bevatten, hetgeen men aan het bederf en het vergaan der dierlyke zelfstandigheden kan ontwaren.

"COUERBE.

"VERTEUIL (Gironde), den 7 October 1840."

De *Gazette des Tribunaux* meldt het volgende uit Tulle:—Yverige en talryke pogingen zyn by de gezworenen gedaan, ten einde hen te bewegen, om een verzoekschrift te teekenen, waarin verzachting van de tegen Marie Capelle uitgesproken straf wordt verzocht. Een eerst verzoekschrift, door den heer Lachaud opgesteld, en waarin de koning wordt verzocht, ruimschoots van hoogstes zelfs voorregten gebruik te maken, is door de gezworenen van de hand gewezen. Een tweede opstel van een verzoekschrift is desgelyks terug gewezen, ten gevolge van de overdreven en te dringende bewoordingen.—De gezworenen zeiden, naar men verzekert, dat hunne overtuiging steeds onveranderlyk was, en zy tot geene nieuwe verzachting konden aansporen, daar zy zelve, door de toelating der verzachtende omstandigheden, in zekere mate, de straf van Marie Capelle hadden verligt. Intusschen heeft het aanhouden der vrienden van de veroordeelde over dezen tegenstand gezegevierd.

Een der gezworenen, die mede het vonnis heeft geveld, heeft zelf een verzoekschrift in zeer afgemeten bewoordingen gesteld, hetwelk door acht en twintig gezworenen is geteekend. Twee derzelve hebben zulks geweigerd. Onmiddelyk, na dat verzoekschrift te hebben geteekend, hebben de gezworenen, daartoe aangezocht, een dergelyk willen opstellen, ten voordeele van een ongelukkig meisje, wegens kindermoord, in dezelfde zitting tot twintig jaren dwangarbeid en tepronkstelling veroordeeld.

De gezondheids-toestand van mevrouw Laffarge is sedert hare veroordeeling niet verslimmerd. Een groot gedeelte van den dag brengt zy met schryven door; ook leest zy eenige romans. Naar het schynt, vindt zy veel genoegen in het lezen der talryke brieven, zoo in proza als dichtmaat, welke haar niet alleen van alle punten van Frankryk, maar zelfs van buiten 's lands worden gezonden.

Verschillende dames uit deze stad hebben de vryheid verzocht haar te mogen bezoeken, en men zegt zelfs, dat deze den wensch zouden hebben te kennen gegeven, twee- of driemaal in de week in de gevangenis byeen te mogen komen, ten einde, zoo als zy zeiden, de veroordeelde gezelschap te houden.

Afkomst van beroemde Europeanen.

Euripides was de zoon van eene fruitverkoopster;—Socrates van eene vroedvrouw;—Pindarus van eenen fluitspeler;—Aesopus van eenen slaaf;—Aeschines eens tooneelspeler;—Virgilius was de zoon eens bakkers;—Horatius was de zoon van een' vrygelaten slaaf;—Demosthenes van een messenslyper;—Amyot de zoon van eenen lederbereider;—Voiture de zoon van eenen boekhouder;—Lamotte de zoon van eenen hoedenmaker;—Paus Adriaan van Utrecht van eenen schuitenmaker;—Sixtus V. was de zoon van eenen zwynenhoeder;—Flechiér de zoon van een' zeepzieder;—Massillon de zoon van eenen draaijer;—Quinault de zoon van een bakkersknecht;—Molière was de zoon van een kamerbehang;—Jean Jacques Rousseau de zoon van een' horologiemaker;—Jean Baptiste Rousseau van een' schoenmaker;—Beaumarchais was de zoon van eenen horologiemaker;—Johnson de zoon eens metselaars;—Shakespeare de zoon eens slagters;—Sir Thomas Laurence was de zoon van een' tolbediende;—Collin zoon van een' hoedenmaker;—Gray de zoon van een' schryver;—Thomas Moore de zoon van eenen kruidenier;—Addison de zoon van een' landopzichter;—Rembrandt de zoon van een' molenaar;—Thorwalden de zoon van een landbouwer;—Oehlenschläger was de zoon van een' portier;—Thomas Paine de zoon van een' keurslyvenmaker;—Burns de zoon van een' herder;—Seume de zoon van een' landman;—Augereau de zoon van een' fruithandelaar;—Tallien de zoon van een' deurwaarder;—Luther de zoon van een bergwerker;—Fischbein was de zoon van een' bakker;—Pizarro de zoon van eene dienstmaagd;—Pichegru de zoon van een' soldaat;—Mungo Park de zoon van een' dorpsbarbier;—Frans Drake van een' matroos;—Oudinot de zoon van een kramer;—Talma de zoon van een tooneelspeler;—Dubois de zoon van een' apotheker;—Beranger de zoon van een' kleedermakersknecht;—Richart Bentley de zoon van een' hoefsmid;—Belzoni van een baardscheerder, te Padua;—Beethoven de zoon van een' rondreizenden zanger;—Bassédow de zoon van een' kapper;—Napoleon was de zoon eener verarmde familie.

Voor eenige dagen was eene menigte volks langs de Teems verzameld, om een Amerikaanschen duiker, Sam Scott genaamd, te bewonderen, die van den hoogsten mast van het schip *Wakfield* zou springen. In weerwil van den hevigen wind, vermaakte deze matroos de omstanders met zyne kunsten; hy ging met zyn hoofd op den mast staan en zyne beenen in de lucht. Hy riep het volk toe: "Men gelooft, dat een mensch, als hy van eene groote hoogte springt of valt, zyn adem verliest: ik zal u het tegendeel bewyzen: ik zal onder het springen u eenige woorden toevoegen." Hy trok hierop zyne schoenen uit, wierp ze boven zyn hoofd, en sprong in de rivier, roepende: "Ik vertrek, vaarwel; vergeet den duiker niet als hy terug komt." Hy verdween onder het water; kort daarop kwam hy weder boven, en zwom naar strand, alwaar hy geld van de omstanders ontving. Hy zegt van eene hoogte van 597 voeten in den waterval van de Niagara te zyn gesprongen, en van eene rots van 347 voeten hoogte, in de haven van Isaccs, in Corneuille (Depart. Finistere) in zee te zyn gegleden.—(The Globe)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w.z., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentie is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.